

disse Dage talt stærkt om, hvorvidt det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) havde den rette Kristentro, om han ogsaa var en Mand, man kunde forsvare at sende over som Leder af Skaarup Seminarium, og om, at Samfundet var i alvorlig Fare, hvis denne Mand ikke havde den rette Kristentro. Jeg synes, man her skulde mindes det gamle Ord, der lyder: Vis mig din Tro af dine Gerninger. Det er alligevel det, det kommer an paa. Hvorledes staar det saa til paa dette Omraade? Jeg spørger: Gav Præsterne i Fjor Afkald paa den forøgede Indtægt, som Krigen skabte gennem den forhøjede Kapitelstakst? Kapitelstaksterne gik jo op som Følge af Krigen; man talte stærkt om det usømmelige i, at enkelte skulde tjene store Penge som Følge af Krigen. Der er vistnok enkelte Præster, der har givet Afkald paa denne Merindtægt, men jeg tror ikke, det er noget stort Antal, og jeg tror heller ikke, der er det i Aar, da Kapitelstaksterne ogsaa vil blive betydelig højere end under normale Forhold. Og de Blade, som i disse Dage har været saa bekymrede paa Kristentroens Vegne, hvorledes har de stillet sig i det forløbne Aar, naar der var Tale om at hjælpe de Folk, der levede under de trange Kaar? Har de taget fat paa dette Omraade? Har de talt om, at vi lever i et kristent Land og skulde tænke paa vore Medmennesker? Der var et Blad, nemlig „Kolding Folkeblad“, der i Fjor skrev følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Hvis der ikke snart kommer et Udførselsforbud paa Skotøj og andre færdige Lædervarer, vil hele Nationen inden Foraaret komme til at gaa med Bunden ud af Støvlerne eller maa gaa over til at bruge Træsko, endda Træsko uden Læderoverdel. Hvorfor smøler Justitsministeriet?“

Det var sikkert meget berettiget, at „Kolding Folkeblad“ den Gang kritiserede de høje Læderpriser og beklagede, at Befolkningen eventuelt kunde komme til at gaa uden Fodtøj. Men havde det ikke været lige saa naturligt, om det samme Blad havde paatalt det forfærdelige, der kunde ske, hvis der ikke blev tilstrækkelige Fødemidler her i Landet til en saadan Pris, at den store Del af Befolkningen kunde erhverve dem, saa at den ikke kom til at lide Sult. Men det gjorde det ikke, nej, Egoismen fejrede sine skønne Triumfer i dette Land, Fællesfølelsen og Kærligheden til Næsten mærkede man ikke meget til. Ganske vist er der udvist

Godgørenhed hist og her, og jeg underkender ingenlunde denne Godgørenhed, men det er dog ikke det, der batter. Nej, i Stedet rejste man en meget stærk Kritik mod de Foranstaltninger, Regeringen foretog af Hensyn til den mindre bemidlede Del af Befolkningen for at skaffe den Livsfornödenheder til nogenlunde rimelige Priser, kritiserede dem endog saa stærkt, at det omsider blev et gammelt Venstreblad for meget, saa det tog til Gemæle, og jeg skal, hvis den højtærede Formand tillader det, oplæse, hvad dette Blad, „Sorø Amtstidende“, skrev i Maj. Det skrev følgende: „Det lader sig regne ud, at de Familier, som sidder med en Aarsindtægt fra en 800 Kr. til op imod et Par Tusinde, simpelthen maa blive underernæret under de nuværende Forhold“. Og Bladet tilføjer: „Det forekommer os, at Tiden er mere inde for Regeringen til under disse ekstraordinære Forhold for Alvor at gribe ind. Skal det være mere end løst Mundsvejr, at vi lever i et kristent Land, gaar det ikke an at lukke Øjnene for de overordentlig trange Kaar, som de nuværende Forhold har skabt og hver Dag gør mere pinefulde i Tusinder af smaa Hjem“. Men jeg har ikke set, at Venstrebladene rundt omkring i Landet har citeret disse Linier af „Sorø Amtstidende“, eller at Venstres Talere har gjort Brug af disse Udtalelser af „Sorø Amtstidende“. Nej, man er gaaet den anden Vej. Man har stærkt kritiseret, hvad Regeringen har foretaget sig, og sagt, at det var til Skade. Det synes, at den Appel, „Sorø Amtstidende“ rettede til Befolkningen, gælder fremdeles. Skal det være mere end tomt Mundsvejr, at vi lever i et kristent Land, maa man tage fat, og i Stedet for at være saa bekymret over den nye Seminarieforsætter i Skaarup skulde man være mere bekymret for, hvorledes den fattige Del af Befolkningen skal klare sig i den kommende Vinter. Her gælder det mere end nogen Sinde før: lad os se Handlingerne, thi derpaa skal Troen kendes.

Svendsen: Der er en lille Bevilling paa Finanslovsforslaget, som angaar min Valgkreds, og som jeg derfor gerne vil anbefale. Det angaar en Istandsættelse, Forbedring og Indlæggelse af Lys i Postbygningen i Ruds-Vedby. Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at denne Bevilling, som er i høj Grad paakrævet, ogsaa nok vil blive givet, og jeg medgiver den, som sagt, min bedste Anbefaling.